

Romarji upanja: Poklicanost moškega k življenju za druge

Dragi bratje povabim vas v premislek o tem, kaj pomeni biti "romar upanja" in kako nas to oblikuje kot moške. Naša pot temelji na krščanskem razumevanju upanja in poklicanosti, da živimo za druge. Sveti Ignacij Lojolski nam pri tem lahko služi kot navdih, saj je v svojem življenju pokazal, kaj pomeni odpovedati se lastni veličini in zaupati Bogu, ki vodi našo pot. Naše premišljevanje bomo razdelili na pet ključnih točk. Bog me kot dober oče ljubljenega sina uvaja v svoje očetovstvo in zrelost ljubezni, ki je večna. Zato je povsod omenjen tudi korak iniciacije – uvajanja.

---

1. Definicija upanja: Moč za življenje za druge

Upanje je teologalna krepost, dar Svetega Duha, ki nas uči in nam omogoča zaupati v Božje obljube, tudi kadar se zdi pot težka ali temačna. Kot pravi sv. Pavel: "*Upanje pa ne osramoti, ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu*" (Rim 5,5).

Upanje ni optimizem, da bo vse dobro, ampak trdno zaupanje, da je Bog zvest. Ta gotovost nam omogoča, da uporabimo svojo moč za služenje drugim. Moški je poklican, da s svojo notranjo močjo ne gradi lastnih kraljestev, temveč postane nosilec življenja za druge.

- **Ignacijev zgled:** Po težki poškodbi noge je sv. Ignacij izgubil sanje o posvetni slavi. Toda iz te izgube je zrastle nekaj večjega – postal je mož, ki je svoje življenje posvetil Bogu in drugim.
  - **Korak iniciacije:** Sprejetje lastnih omejitev. Moški mora spoznati, da svet ni v njegovih rokah in da njegovo življenje ni le njegova zgodba. To je temelj resničnega upanja.
  - **KAKO JAZ RAZUMEM IN ŽIVIM UPANJE?**
-

2. Nositi težo življenja

Kot moški smo poklicani, da nosimo težo življenja – svoje odgovornosti, izzive, težave drugih – brez pritoževanja ali iskanja pohvale. To zahteva pogum in potrpežljivost, ki ju lahko črpamo le iz upanja v Boga, iz Njegovega Svetega Duha v katerega smo potopljeni pri krstu.

Nositi težo ne pomeni biti nepremagljiv, ampak dovoliti Bogu, da nas okrepi v naših šibkosti.

- **Ignacijev zgled:** Ko je ustanavljal Družbo Jezusovo, je Ignacij sprejel ogromno težo odgovornosti za druge. Ni iskal bližnjic, ampak je z zaupanjem vztrajal, tudi ko se je soočal z nasprotovanjem.
  - **Korak iniciacije:** Soočiti se z bolečino. Teža življenja nas oblikuje in nas uči, da v Kristusu najdemo moč, ki presega nas same. Sveti Duh nam omogoča zdržati in ustvarjati sredi »nemogočih« razmer.
  - **V KATERIH »TEŽAH« ME V TEM ČASU BOG ŽELI NAUČITI ZAJEMATI IZ NJEGOVE MOČI?**
-

3. Sebe ne postavljam v središče: Zgodba odrešenja, ki vključuje vse

Moški, ki razume svojo vlogo v Božjem načrtu, ve, da njegovo življenje ni o njem samem. Živimo v veliki zgodbi odrešenja, ki vključuje vse ljudi. Naše odločitve in dejanja imajo moč vplivati na druge – bodisi v dobro ali v slabo.

To zahteva ponižnost in zavedanje, da smo orodja v Božjih rokah.

- **Ignacijev zgled:** Njegovo pravilo "*Ad maiorem Dei gloriam*" (*Vse v večjo Božjo slavo*) je bil izraz njegove popolne predanosti Bogu. Ni iskal lastne slave, temveč je služil Božji zgodbi.
- **Korak iniciacije:** Umreti sebi. Resnična moškost zahteva, da umremo lastnemu egu in dovolimo, da nas vodi nekaj večjega – Bog in njegova ljubezen.
- **KAKO SE VSAK DAN ZNOVA POSTAVLJAM V VLOGO SODELAVCA BOŽJEGA ODREŠENJA?**

---

4. Nadzor ima Bog

Ena najtežjih resnic za moškega je priznanje, da nima vsega pod nadzorom. Sodobni svet nas uči, da moramo vse načrtovati, obvladovati in obvladati. A resnica je, da je nadzor iluzija – pravi Gospodar življenja je Bog.

Sprejetje tega nas osvobodi strahu in pritiska, da moramo vse rešiti sami.

- **Ignacijev zgled:** Kot romar je sv. Ignacij prepotoval dolge razdalje brez gotovosti o prihodnosti. Zaupal je, da Bog vodi njegov korak za korakom.
- **Korak iniciacije:** Predaja. Ko se moški nauči predati nadzor, dobi globok mir in moč, ki prihaja iz zaupanja v Božji načrt. Sveti Duh tedaj lahko v polnosti deluje in po njem rešuje tudi druge.
- **NA KATERIH PODROČJIH ME BOG NAJMOČNEJE VABI, DA MU PREPUSTIM NADZOR?**

---

5. Umrljivost in Ljubezen, ki je večna

Soočenje z lastno umrljivostjo nas opomni, da naše življenje ni večno – vendar nas to ne vodi v obup, ampak v spoznanje, da nas Bog vabi v večno Ljubezen. Sveti Duh, Ljubezen med Očetom in Sinom, je dar, ki nas usposablja za življenje, ki presega smrt.

Ko priznamo svojo končnost, smo sposobni ljubiti na način, ki nas odveže sebičnosti.

- **Ignacijev zgled:** Na svoji poti je sv. Ignacij vedno znova prepoznaval minljivost vsega zemeljskega in svojo resnično moč črpal iz ljubezni do Boga, ki je večna.
- **Korak iniciacije:** Soočiti se s smrtjo. Moški, ki se ne boji smrti, je svoboden, da ljubi in služi brez zadržkov.
- **KATERI DOGODKI ME NAJBOLJ VABIJO V GLOBOKO SPREJEMANJE DUHA, KI PREMAGA SMRT MOJIH DRAGIH IN MENE SAMEGA?**

Zaključek: Možje kot romarji upanja

Dragi bratje, poklicani smo, da hodimo kot romarji upanja – z zaupanjem, da nas Bog vodi, z močjo, da nosimo težo življenja, z modrostjo, da ne postavljamo sebe v središče, z osvobojenostjo, ki pride, ko nadzor prepustimo Bogu, in z ljubeznijo, ki jo črpamo iz Duha Vstalega Kristusa.

Sveti Ignacij Lojolski je na svoji poti preobrazbe od egocentričnega viteza do svetnika dokazal, da je takšna pot mogoča. Naj bo v tem jubilejnem letu tudi on naš zgled in priprošnjik na tej poti. Če pa ti je blizu kak drug svetnik pa te povabim, da se letos več družiš z njim in ga spoznavaš kot osebnega tovariša na poti upanja, ki premaga smrt in zajema iz Očetove večne ljubezni, ki vse dela novo.